

Et Aarsdags Mar.

(Indledning til en Nyaarsprædiken over Aarsdagen om det utrugbare Aarsdags Mar. (1898 af J. J.)

Det er Aarsdags første Dag vi nu atter har oplevet. Dette er meget vigtigt. Blandt et denne i mange Hensender en Dag, som mange af de andre Dage, vi har oplevet. I Dagen selv er det jo intet saa forskjelligt fra den Dag igaar eller forgaars. Men vor Livsald er knyttet sammen af Dage, bestaar af en hel Række af netop saadanne Dage. Og som Dagenes samling, og den ene afslutter den anden, og det ene Aar følger paa det andet, saaledes løber vor Livsald hen, Time for Time, Dag for Dag, Aar for Aar, Draabe for Draabe kommer aldrig tilbage, hvad enten vi glædes eller sørger nok saa meget derover. Og med hver Dag, med hvert Aarsdags afslutter sig den Tilstand, da den ligesom Enslutning eller Forsamling linder Sted, nårmer sig den Tid, der bliver vort sidste Aarsdags, vor sidste Dag, vor sidste Time, vort sidste Gul her paa Jorden, da vi maa forlade alt vort Arbejde, vor Glæde, vore Beskyninger, vore Forsætter for dette Liv — færdige eller ufærdige — for at gaa til den, hvor han sidder paa Domstolens, for hvem alt Aarsdags skal aabenbares og enhver viderfares sin Lov af Gud, — Derfor er denne Dag os vigtig.

Men med den blotte Tanke herpaa er vi lidet hjulene, selv om denne Tanke er nok saa alvorlig i sig selv og saa og bliver det for os og vækker stor Betænkning i vore Sjæle. Men hvad vi færlig maa give sig paa, berksom denne alvorlige Tanke skal blive os en Velsignelse, et, at det med denne Dag begynder Aarsdags sidste Guds Beskyttelse er et Aarsdags og Færdigheds Mar.

Skal vi derfor have til Glæde og Velsignelse af det Mar, vi nu har be-

gaaet, og det ikke skal blive for os som for den vantro Verden et nyt Synedagsaar, da gælder det, at vi benytter det som et saadant Aarsdags Mar, i hvilket vi søger og finder ham, der i en Velsignelse fremstiller sig selv for os som Aarsdagsmanden, der beder for det utrugbare Aarsdags; thi Velsignelsen om Aarsdags Mar er et Aarsdags Mar til os alle lærlig ved Indgangen i det nye Aar. Den indeholder nemlig 1) en alvorlig Velsignelse og 2) en hellig Trøstprædiken.

Aarsdags Mar.

I Jesu Navn skal al vor Sjæle sig, synger vi. I Jesu Navn maa vi ogsaa begynde det nye Aar, „om det skal blive os til noget Gavn“. Det er dette Navn, som bringer Daab og Liv paa Jorden. Det besejrer Sorgen, lukker Sjælen og bærer Freden ind. Det kaster Tvivlen over Hverdagens og bringer Guds og Søndagene til Hjemmet.

For den trætte Vandrer paa Livets Aarsdags lyster dette Navn. Han ser Veien og Velens Ende. Han ved, at han i dette Navn skal naa frem til Hæder, Glæden og Hvilen og Freden hos Gud.

Dette Navn, hvor det er kendt og elsket, binder Sjæle sammen. Hjælpens Hæder bringer det med sig, og dens Velsignelse lyster op i Hus og Hylte og søger paa Dør det tunge og mørke. Dette Navn er Skatten, som gjør Sjælen rig og fuldt tilfredsstillende dens dybeste Trang.

I dette Navn har vi alt, og uden det har vi intet, som er værd at have. For dette Navns Skyld har vi alle timelige og aandelige Velsignelser. I dette Navn har vi Liv og Sundhed og Salvn og Hæder og Gæde og Velsignelse af vort Arbejde; i dette Navn har vi Færdig: Opvækkelse af Faldet, Færdig med Gud, Syndernes Færdig og et evigt Liv i en glad Færdig. I dette Navn modtager vi alt

godt, og i det samme Navn seker vi over alt godt. I dette Navn bde vi derfor gæde al vor Sjæle, i dette Navn bde vi leve og dø.

I Jesu Navn gæde ogsaa „Herold“ sin Kunde i det nye Aar. Den vil gæde forberedte dette Navn og gæde det hært der, hvor den faar drage ind.

Var da hilset i Jesu Navn, hært Læser! Maa det dette Navn være dig helligt og saa luse Freden og Glæden ind i dit Hjerte og i dit Hjem i det nye Aar!

En Dags Historie.

Hos en rig Riddemand i Buen Baltimore blev det for flere Aar siden en Nat bde et Indbrud. Tyvene gæde rigtig tyddigt. De tog ikke alleu alle Pengene, som de kunde saa fat paa, men ogsaa mange Værdiggenstande. Husets Eier var som sagt en meget velstaaende Mand. Det Tab, som var lidet ham af Tyvehaand, kunde ikke slade ham stort. Ikke desto mindre bedrøvede det ham dog meget, at Tyvene havde stordet ham en vis Bog. Det var den berømte „Barns Pilgrimsvandring“. Denne havde hans dde Søndagskolelæser engang foræret ham, da han endnu var en Gut paa 14 Aar. Han havde maattet love ham hver Dag at læse et Kapitel i Bibelen og mindst to Sider af „Pilgrimsvandringen“. Samvittighedsfuldt havde han indtil nu holdt sit Ord. Følgerne havde været rig Velsignelse i jordiske og aandelige Forhold. Den rige Mand velsignede det derfor færlig, at Tyvene netop havde frataget ham denne Bog, som han betragtede som et dyrebort Glæde. Men — han maatte trøste sig med, at der intet var at gæde dem. Han kjæde sig et andet Eksempel af „Pilgrimsvandringen“ og læste den ikke mindre ivrigt end tidligere den færdig.

Nat gif den. Den rige Mand blev

gammel og sengelig. For at kunne sig tilbragte han Vinteren i Jacksonville i det nordvestlige Texas. En Dag aflagde en fremmed Herre ham et Besøg og overtalte ham en Bog. Manden fra Baltimore aabnede den og saa til sin store Forbaushede den som for Aar siden frafærdig „Barns Pilgrimsvandring“. Han udvæde sig en nærmere Færdig af den fremmede. Denne sagde følgende:

„De vil uden Tvil mindes, at det for mange Aar siden fandt Indbrud Sted i Dets Hus. Jeg var en af Tyvene. Blandt de mange Sager, som vi i Farten rappede sammen, velsandede sig ogsaa denne Bog. Jeg bragte den hjem. Efter at jeg for at forebygge Faren for at opdages, havde udrevet det første hvide Blad med Dets Navn og havde ilskrevet Kluggen og Permeerne færdig jeg den hen i en Krog sammen med det andet Tyvegods. I en ledig Stund tog jeg Bogen og begyndte at læse den. Bogen aabnede mine Dine. Jeg erkendte, at jeg velsandede mig i „Færdigens Sted“ og velsandede at gaa ud fra den. Men Ordspillet betærdigede sig vaa mig: „Medgangen — medfærdig“. En Hammer blev luset ved et Indbrud. Ved ham kom den hele Tyvehaand, ogsaa jeg. Hent jeg allerede havde stilt mig fra dem, i Angshuset. Ved fortat Lærdig i Dets Bog, som jeg bestandig vde med mig, samt ved Færdigens Velsignelse, blev jeg her grundig omvendt til Jesus. Efter at jeg havde affærdet min Straffend og var lidet fra Færdig, forlod jeg Baltimore og drog til Texas. Her luset det mig med Guds Hjælp paa rigtig Vis suet at finde mit rigtige Udkomst. Færdigene færdig mig for to Tid siden til denne By. Ved at gærdig Hotellets Fremmedbog, hvor jeg bor, opdagede jeg idag Dets Navn. Jeg er kommen for at bede om Dets Færdig for det tidligere begærdig Tyveri og at sige Dem, at jeg er færdig

det til at give al Erhøvelighed. Kun Bogen maa de lade mig beholde. Jeg kan ikke stille mig fra den, da den har været Midlet til min aandelige og timelige Redning".

Den rige Mand fra Baltimore havde læst opmærksom til. Efter en kort Pause rakte han den fremmede Haanden og sagde: "Jeg tilligver Dem af ganske Hjerte. Maa De blive betyret paa den gode Vel! Om Erstatning er der ikke Tale mere. Det har Tabet af Bogen, som er mig et dyrebart Minde om en from hensovet, en gang dybt bedrøvet mig. Jeg er dog glad og taknemmelig, at denne Bog er blevet Midlet i Guds Haand til Deres Redning. Jeg tror derfor ikke bedre at kunne hævde Mindet om min Jordans Været, end at overlade Bogen i Deres Hænder. Den er fra nu af Deres retmæssige Eiendom! Herrens vort med Dem paa Deres fremtidige Livsvej!"

Säg eder idag, hvem I vil tjene.

En Prest, som prædikede i et Tængsel, saa blandt Tængerne en Barnsoms Ven. Gjentagende var gjensidig. Efter Guds tjenesten sagde Tængerne til Presten: "Mine Udfigter var allerede ligesaa lyse som dine, men Hjerten har gammel valgt jeg Verden og Sunden. Du valgte Kristus og Korset. Jeg er et Udflugt af Samfundet og haablos. Jeg har været en Tænger i ti Aar og er dømt for Livstid. Du er en Evangelists Prædikant, hævder og velsignet."

Den liles bedste Ven.

Saa fortæller en Smisfar fra sit Arbejde: "Jeg besøgte en liden 8 Aar gammel Gut, som vistnok havde Læring. En liden eifelig Sjæl var han. Jeg spurgte ham, om han havde mange Venner".

"Ja ja", svarede han.

"Hvem af dine Venner er mest glad i dig, tror du?"

"Jesus", svarede han kvikt og alvorligt, og saa brast han i Graad.

Han vilde glemme det, hvis det var Guds Vilje, saa fik han det meget bedre.

En Ting vidste den lille, og det var, at Jesus havde frelst ham og vilde forlade ham al Sund. Jeg søgte at forklare ham, at han allerede var et Guds Barn og ikke behøvede at fryg-

te, men kunde glæde sig i Jesus, som alle vilde hjælpe ham igennem saavel Liv som Død.

Penge, som giver høj Rente.

Det er en besunderlig Guds tjeneste ensteds i London, vi vil fortælle om. Menigheden indfandt sig ikke, før Presten allerede var kommen; og da stede det paa en eiendommelig Maade. Næsten alle var de Børn; men nogle kom krubende paa Hænderne, andre hoppede paa et Ben, eller andre blev baarne ind og lagte paa Høvelbænk, som stod ihedenfor Kirkestole i det store, tomme Værelse, hvor Guds tjenesten holdtes. Nogle blev stødte af "Søster" med hvide Klæder, medens de langsomt holdte fremover; men de fleste stode sig ind ved egen Hjælp, saa godt de kunde.

Ja, det var en underlig Forsamling. Da alle var komne, viste det sig, at nogle sad paa Bænke, andre saa paa dem; men Guds tjenesten var eller sad paa selve Gulvet. Det kaldt ogsaa i Dinene, at alle havde bare Ben, og at hos alle var der Vandaler om et eller andet Lem. Presten saa fra sit Kateder ned paa Menigheden foran sig, og talte om Guds Hjertelighed og om hans samme Hjerte for sine lidende Børn. Han havde talt til dem mange Gange før, men idag var han mere bevæget end ellers, og Stemmen sjalv, da han lyste Velsignelsen.

Presten blev paa sin Plads, indtil Forsamlingen havde kommet sig ud. Han saa længe paa de forkræblede Børn, der holdte ud af Døren, og da alle var borte, vendte han sig til Damen ved det lille Harmonium og sagde: "Er dette virkelig den sidste Gang? Er det umuligt at forstætte?"

"Ja, desværre", sagde hun. "Vi kan ikke fortsætte uden Midler. Det har kostet en tung Kamp at holde det gaacende det sidste Aar. Vidrogene er standsede efterhvert — der er saa meget nu, som skal ydes til — og det Arbejde, som gøres her, er jo forholdsvist ukjendt".

"Ja, det er det gale; var det bare mere kjendt, saa er jeg vis paa, at det ikke vilde mangle Støtte".

Bestyrerinden rystede paa Hovedet.

"Ja, De kan ikke tænke Deres", sagde hun, "hvor vanligt det er at saa Folk til at interessere sig for det. Det

er saa mange Anmodninger og saa mange Virksomheder, som falder mere i Dinene. Vor Gjerning er saa 'ringe' og bliver let overseet".

"Hvilke!" gentog han med Varme. "Er det en ringe Sag at give disse smaa et Ligt i Livet? Det er en stor Gjerning, I gjør her, en sandhed herlig Gjerning!"

Bestyrerinden sukede. "Hvis Folk bare tænkte saa!" sagde hun. "Jeg synes nok, at det er en stor Gjerning. Alle disse Børn er jo af fattige Forældre; de vil komme til at kvele med smaa Aar, og vilde saa hjælpeløse i Livskampen uden den Behandling og Hjælp, som de har her. Gud være Tak! Vi har gjort for at lette deres Lidelser og gjøre dem mere stikke til Kampen for Livet. Deres er bleven lettet — helt fjernet i nogle Tilfælde — men lettet i alle. Det er en stor Ting, selv om Verden overseer det, at hjælpe til at saa rettet de smaa fordrøiede Rummer og saa lidt dem noget, som kan være godt og nyttigt for dem fremigennem Livet."

"Det er en Gjerning, man ikke burde opgave uden at have gjort store Anstrengelser for at kunne blive det", sagde Presten med Bevægelse.

"Alt er gjort, som kunde gjøres", svarede hun. "Komiteen har ikke bestemt sig til at lukke Huset uden mange og lange Overvejelser. Hvis vi kunde saa samlet sammen 5000 Kr., kunde vi gøre det, men det er der intet Haab om. Komiteen samles her imorgen for at ordne Sagen. Jeg har givet Forældrene Besked om, at de maa komme og hente Børnene. Saa dette er den sidste Guds tjeneste, De har holdt her. Næste Søndag er Stedet lukket".

Presten gik nedover Trappen med de Ord gjentagende i sine Øren: "Næste Søndag er Stedet lukket". Lukket af Mangel paa Pengehjælp. Guds tjenesten paa dette "Hjem" var bleven holdt som sædvanlig efter Høimøjs-guds tjenesten i Kirken. Presten var bleven længere opholdt idag, end han plejede, og kom derfor lidt sent til den Gamle, hvor han var indbudt til at spise Middag.

"Hvorfor kom De saa sent idag?" spurgte Bestyreren, da de havde sat sig tilbrøds.

"Jeg er længe for, at jeg glemte Liden", svarede han. "Jeg maatte lige forvele til mine smaa Venner. Det var deres sidste Guds tjeneste; for imorgen mites Stedet".

"PACIFIC HEROLD"

er fuldt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade søger de avertiserendes Gunst og Gavn mere

end Læsernes, og saaledes

beriger sig selv

med Penge.

"Pacific Herald"

Søger sine Læseres Gunst og Gavn

og haaber at berige dem med

uforkrænkkelige Statter, som

Væl og Kunst ikke

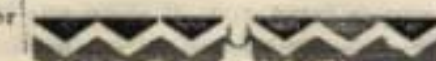
fordårver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.

„Men hør! Hvor sørgeligt! Hvor for det?“

„Forbi de ikke har Midler til at drive det længere“.

Alle ved Bordet blev interesseret i Samtalen.

„Hvad er det, I taler om, Pastor?“ spurgte en ung, lidt pløende Stenme fra den nedre Ende. Presten saa ned ad Bordet og saa en liden Dame sidde ved Siden af Børnene. Hun var iøvrigt flad og lod til at være middelaldrende. Det var der, tilrejsende Blegninge eller Venner plejede at sidde i denne Familie, og under Gæsten med at komme tilbords paa Grund af Prestens sene Ankomst, havde han neppe lagt Mærke til hende.

„Det er et Hospital for forkrøblede Bønder, som har været holdt oppe ved frivillige Bidrag, og nu har altsaa disse stanset“, forklarede Veninden.

„Det var da sørgeligt“, sagde den lille Dame. „Saa god en Gjerning! Saa da intet gjøres for at hindre det?“

„Intet — hvis da ikke en barmhjertig Samaritan kommer til Hjælp med 9000 Kroner“, sagde Presten.

Den næste Dag var Mødre og Aarværende forsamlede udenfor Hospitalet; de ventede paa at saa sine Bønder udleverede; Komiteen, som var samlet i et af Værelserne nedenunder, maatte først sørge for, at nogle lovlige Former blev iagttagne. De fattige Røder klagede en Del over at maatte staa der og vente; de mistede en halv Dags Arbejde ved det, sagde de, men ingen klagede over, at Hospitalet skulde neblægges. De forstod, at det var Mangel paa Pengene til at drive det med, som gjorde det, intet andet.

„Tror De, at Herrerne derinde kommer ud snart?“ spurgte en sprukket Stemme ud fra Mængden, idet Bestyrerinden gik forbi.

„Ja, det bliver vist ikke længe til; det er nogen Dokumenter, som skal underskrives først“, svarede Bestyrerinden og saa paa den talende, en liden Skilfelse i en tarvelig fort Hjole. „Men vil De ikke pakke sammen Deres Varns Tid, medens De venter?“

„Tak, det er intet at pakke sammen“ — og hun trak sig længere bort fra Døren.

„Hun har ikke noget Barn her“, sagde en Røder og saa efter hende. „Hun var inde for en Stund siden og gik gennem Værelserne og saa paa alle Børnene, og jeg spurgte hende, om hun skulde hente et Barn hjem; men hun svarede, at hun havde ikke

noget Barn at hente — Gud havde hentet hendes Barn hjem til sig for længe siden. Jeg spurgte, om det var en Strøbling som disse. „Nei, Gud være Tak! Gud være Tak!“ sagde hun — og saa gik hun uden at sige mere. Kanse hun er kommen for at hente Barnet til en hun kjender“.

Jmidlertid sad Komiteen og overvejede — et halvt Dusin alvorlige Bland. Formanden havde et Dokument liggende foran sig, som han studerede gjennem sine Briller. Just i det Øieblik kom en Aplyde ind i Værelset.

„Saa jeg saa Lov at byppe Venner min lid!“ Hun prøvede at trænge sig frem bag Dørrerne. Et Par af dem rykkede Vandene; de lste ikke Afbrydelsen. En af dem vendte sig om og sagde lidt Ræpt, at Komiteen ikke maatte forstyrres nu.

Men en liden Stund efter lød den samme Stemme. „Undskyld, jeg vilde bare saa gjerne saa byppe Venner min!“

Nu blev Formanden opmærksom og vendte sig om mod hende. „Dyppet Venner Deres, siger De? Ja, værsgod, saa gjerne. Smith, vær saa snild at sende Blækhuset til Damen“.

Et Øieblik efter blev Blækhuset sat tilbage; den Haand, som gjorde det, lod paa samme Tid et Stykke Papir glide ned paa Dokumentet, som Formanden læste paa, og Damen gled hurtig ud af Døren.

„Hvad er dette?“ sagde han og tog Papiret op. Han læste det langsomt, med tilbageholdt Raudebrat. Det var en Anvisning paa 9000 Kroner.

„Mine Herrer“, sagde han med bevæget Stemme, „dette — dette forandrer Sagen fuldstændig. De maatte tillade mig — —“ Men da han saa efter hende over sine Beller, var hun borte.

Mødrene mistede sin Formiddags Arbejde, men de tog ikke Børnene med sig hjem igjen. De gik tilbage til sine Hjem med takkende Læber og indrende Hjertet.

Den barmhjertige Samaritan var ikke en Mand denne Gang. Det var en Kvinde. Nu havde de selv feet, hvordan en barmhjertig Samaritan saa ud. Hospitalet lukkede ikke sine Døre; det har ikke lukket dem endnu. „Bymissionæren“.

Se paa den lyse røde Kap

Kontor Telefon Residens Telefon
Ballard 526 Ballard 529
Dr. W. T. CHRISTENSEN
Hørst Edge og Kirurg
228 Ballard Ave., Ballard, Wash.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndags, 9-10 Form.

FAWSETT BROS.
--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Ice
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON

Indbydelse!
Naar De er i Gæst, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —
Herreflæder og
Udstyrsartikler,
— samt —
Gant-flæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.
Hjigt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,
1618 Dewitt Ave., - Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.
Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.
Adresso:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. - Wash.

MORSE
HARDWARE CO
1025-1039 Elk Str.
BELLINGHAM, - WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

Dr. Louis S. Schreuder
nerst Fåge og Kirurg.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Ull. 7-8 Efter
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
FAXER: MAIN 4408. 7265

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.
— Sælger —
paalidelige Blæder for Blænder til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.
Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds
Vaughan & Morrill
Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - WASH.

Lien's Pharmacy
Scandinavian Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company.
Complete udvalg af
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

"Pacific Herald."

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Pastorkonferensen for Pacific Distrikt af den Vestske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alle vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Orval, Bellingham, Wash.

Alle Brevbrev, Vedsendelser og Notiser sendes til Pastor O. J. Orval, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alle vedrørende dette Blads Forretning besværes af Pastor S. W. Fremagel.

Erst sendes "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man ham.

Bladet koster

for Aaret.....	50 cts
Halvaaret.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Tag fort Sigte.

(Et godt Raad for det nye Aar.)

Vor højlige Herre vidste, hvad der boede i Uvænsket, naar han ophier sig og sine Advarer mod Bekymringens Jæder kommer, og naar han sagde: "Bekymret eder ikke for den Dag imorgen; thi den Dag imorgen skal bekymret sig for sine egne Ting; hver Dag har nok i sin Plage." Bekymring er ikke alene Synd med Gud, men ogsaa Synd mod vor egen Fred. Den siger stundom til langsomt Selvmord. Veligt Arbejde, omend noget strengt, hæder os høiden, men Bekymring forsværrer og dræber. Det findes kun et Middel mod denne dødelige Synd, og det er at tage fort Sigte. Troen er tilfreds med at leve fra "Ganden til Munden" og nyder enhver Velstand fra Gud, efter som den kommer. Bekymringens egenlige Raad ligger i at sætte sig og samle Fremtidens Sorger, kjæder for dem og forandler dem da til Eddike. En siddende Moder sidder ved et elsket Barns nyopkastede Grav og siger bedrøvet til sig selv: "Jeg har nu kun en tilbage, og han kan snart saa sig sit eget Hjem eller blive taget bort. Det som han dør, vil mit Hus blive øde, og mit Hjerte brude."

Hvem tillod den grædende Moder at bruge Ordet "derfor"? Et ikke hendes Sorg nok, om hun ikke lægger

indbildt Sorg dertil? Hvis hendes Kraft nedbrudes, sker det simpelthen fordi hun ikke er fornøjet med at lade Gud bedrøve sig, men vil plage sig selv med egne, indbildte Sorger. Havde hun bare taget fort Sigte, vilde hun seet, at hendes levende Barn endnu var sparet for hende, for at hun skulde elske det, glæde sig over det og leve for det. Hun vilde da, istedetfor to Sorger, have et noget at sætte op imod sit Tab. Pligten mod den levende vilde ikke alene have været en Lindring i Sorgen, men ogsaa den bedste Gave, hun kunde give den afdøde.

Det korte Syn salddryder kun den nærmestliggende Pligt, møder kun den nærværende Trøstelse og bærer kun den nærværende Sorg.

Min Ven, har du Penge nok for idag til dine Forpligtelser og noget illovers for Guds Skatkammer, da plag dig ikke med den Tanke, at du og dine engang kanske man komme i Gattighuset. Et dine Vden samlede omkring dit Word, da glæd dig over dem, opdrag dem, betro dem til Gud, og plag dig ikke med Frygt for, at de smaa kan saa Skatlagens Jæder, og de ældre blive daarligt gift eller falde i Synd. Troen bærer nærværende Byrder, møder forhoandenværende Angreb; lever paa nærværende Forhold og overlader Fremtiden til en trosfast Gud.

Vi vil altid tage det ene Skridt mere vifelig, fastere og med mere Held, hvis vi sætter vort Blik alene paa det. Den, som bestiger Alperne, har kun at følge sin Føder og sætte sin Fod i Sporret foran sig. Paa samme Maade maa du og jeg lade Kristus føre os, og vi maa have ham saa nær os, at vi kan se ham paa fort Afstand.

Ung kristne siger undertiden til mig: "Jeg er bange for offentlig at betjende Kristus, jeg kunde kanske ikke holde ud." De har intet at gjøre med at holde ud, det er kun deres Opgave at holde ved. Naar Fremtidens Sorger og Jæder kommer, vil deres Herre hjælpe dem for Timen, naar de kun er sikre paa, at de er hans. Den korte Udflugt, de behøver, er et nært, klart Syn paa sin aandelige Trang og et klart Syn paa Jesus som den, der altid er rede til at afhjælpe denne Trang. Hvis de galløiste Jæder havde betjendet sig for de Vanskeligheder, som vilde møde dem, vilde de have fremt sig selv ud af Apostelkillingen og bort fra den evige Krone.

Vi Præster maa vogte os vel for denne onde Bekymringens Djævel. Den vil pine og indgive en Præst Frygt for, at han, hvis han modig prædiker visse Sandheder, derved vil fælde sine rige Tilhørere og drive dem bort. Lad ham tage vare paa sin Samvittighed, og hans Herre vil drage Ansvar for ham. En anden har Bekymring for, at hans Anekke skal blive ødt og hans Fod tom. Men Krakken har endnu ikke staet ødt. Nei, det er hans Tro, som det støtter paa. Nogle af os fristes ved Begyndelsen af et Aars Arbejde til at plage os med Forudsigelsen af, hvor meget vi har at gjøre; men vi behøver ikke at bekymre os, naar vi vil huske paa, at der i hele Aaret kun er en eneste Arbeidsdag og det er idag. Hver Dag har nok i sin Gjerning.

Atter vil vi sige — lad os tage fort Sigte. Lad os ikke befølge den gamle Mur, før vi kommer til den, eller kjæmpe Kampen, før den begynder, eller sætte toer over Sorger, som kanske aldrig kommer, eller bedrøve os de Gæder og Velstander, som vi har, ved frygtig Frygt for, at Gud vil tage dem bort fra os igjen. Vi trænger al vor Kraft og al den Naade, Gud giver os, til Dagen og Byde og Hebe. Den Dag imorgen tilhører vor himmelske Fader. Jeg vilde ikke kjende dens Hemmeligheder, om jeg kunde. Det er langt bedre at vide, hvem vi stoler paa, og at han er mægtig til at styre alt, hvad vi overgiver til ham, indtil den sidste store Dag.

Th. Gunter.

Santa Claus eller Jesusbarnet.

(Efter Jh. J. J.)

Det var Juleaften. Unga og gamle strømmede ind i den vakre Kirke, gennem hvis Vinduer det klare Lys gav Gjenlyd paa den hvide Sne udenfor. I Stokken af et Hjæne stod en gammel Mand, der gav Indtryk af at være en fremmed blandt de fremmede.

Ved Synet af den store Skare, som trængte sig ind i Kirken, blev han blid om Hjertet og faldte: "O, at jeg dog kunde blive et Barn igjen, om kun for i Aften! Være for denne Aften, da Jesusbarnet i Kirken er den Tanke, som holder hver Børnesjæl, og hvis bundløse Kjærlighed gjenlyder i det glade Budskab, Englene bragte fra Himmelen til Menskeslægtens Øren.

Denne hjæne Fortælling om Jesusbarnet, som jeg ikke har hørt, siden jeg sagde min Moder farvel, har jeg næsten glemt. Jeg vil høre den endnu en Gang."

Han slattede sig til Staven og gik ind i Kirken.

Det stod et vakert Juletræ prydet med Lys, Blomster og Gaver. Man begyndte Juleaften med at synge en Salme. Den fremmede forstod ikke hvert Ord, men Songen rørt hans Hjerte og en Taare faldt ned over hans Kind.

Dernæst kom en liden Pige frem. "Hun vil udenvil forville os om Jesusbarnet," tænkte den fremmede. Men nei, hun talte om Santa Claus — den gode, gamle Santa Claus, der kommer om Juleaften og giver Børnene saa mange søde Gaver.

Derpaa fulgte andre Deklamationer og flere Sange — alt til Hæder for Santa Claus. Om Jesusbarnet taltes der ikke et Ord. Men Børnene var glade, og Folket tilkendegav sit Velbehag med Haandklap og Trampen i Gulvet. Endelig kom Santa Claus selv — klædt i Pelsvæst fra Top til Taa. Og under almindelig Jubel udbødte han Julegaverne med gammeldags Daund.

Juleaften var stille og Folket strømmede ud; den fremmede forlod Kirken — meget træt. Ingen havde sagt om Jesusbarnet; en Levning fra Midaldrenes Overtro var trængt sig ind i Barnet i Kirken. "Han kom til sine egne, og hans egne anerkendte ham ikke." Efter at have gået en Stund henstødet i disse Betragtninger tænkte han, at en af Menighedens Embedsmænd, der havde taget en meget aktiv Del i Programmet, gik ved hans Side.

"Min gode Ven," sagde den fremmede, "undskyld mig Spørgsmaal, men hvorfor indtog Santa Claus en saa fremmedt Blad paa Programmet i Aften?" "Hvorfor?" svarede denne, "det er da let at forstaa. Du vil da sikkert medgløve, at Fortællingen om Santa Claus er meget interessant for Børnene."

"Det er det," svarede den fremmede, "men den er dog kun en Fabel." "Og du vil bedrøve Børnene denne hjæne Fabel?"

"Ikke just det," svarede den fremmede, "men jeg vilde da heller ikke bedrøve Børnene det viefelige Jesusbarn — Barnet i Kirken. Denne du betyde Sandhed overgaar, i Enfold

og Lybde, i øphøiet Skjødhed, enhver Fabel opfundet af noget Menneſke! "Hud nabensaret i Hvidt! Svov for ikke hellere indprente i Barnets modtagelige Sind denne Sandhed, der lader os smelnd i Guds bundløse Hjertelighed til den faldne Elagt, end underholde det med Fabler? Efter mange Nats Fortids længede jeg i Hien efter at høre Fortællingen om Jesusbarnet, men jeg fik ikke høre den."

"Det bedrøver mig, at De blev skuffet", svarede Embudsmanden, "ingen Tid og Møde blev sparet for at gjere Programmet lasten saa interessant som muligt, men vi kan naturligvis ikke vente at alle skulde lade sig tilfreds, Gud Nat!"

Med disse Ord forlod han den fremmede og denne forfæmte Reien alene.

Om en Stund kom han til en anden Aste. Det indvandede Lys udgjensom Vandværne og fra Kirken lød der Sang og Musik. Her var det vist og saa Juletræet. Men han her kunde han høre noget om Jesusbarnet?

Han gik ind. Sangen var stor og en Hvidt Blige stod frem for Juletræet og for alle om Værnet i Krybben og gjentog Englenes Budskab: "Hvor er idag en Juletræet? Et Kor af Smaa og store Englene Louisa: "Hvor vilte Gud i det højeste og Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed?"

Skøt det med Sang gennemgik Viduene Juletræets Historie ligesom den Hvide Fortællelse i Parabelen om "Arlidens Træ" og ned igennem Tiberne — Spandamene om ham, som vilde komme, indtil endelig Tidens Rude kom, da Gud sendte sin Søn, sødt af en Kvinde og lagt i Betlehemskrybben hin første Julenat. Man talte ogsaa om Juletræets Betjening og uddelte Gaver til Viduene.

En lille Glade lyste ud af de mange Barnemagter og en håbløst Stemning hullede over Juletræet.

Den fremmede, som stredte efter Juletræet, drak ind hvert Ord om Jesusbarnet. Hans Hjerter blev blødt og Taartræet randede af hans Røder. "Det kunde han høre for sin trøste Sjæl, og i sit lille Sind udbredt han: "Hvor, om lader du din Tje" — men her standse han brødt; han havde, desværre, ikke hørt Herren. Han havde læst sit Liv uden Gud, men lig den forlorne Søn bevandede

han nu at vende tilbage til Faderhuset. Juletræets søkkende og drængende Hjertelighed gennem Juletræet havde vundet hans Sjæl for Himlen.

De blodige Hænder.

Historien indeholder ikke Navnet paa den Kvinde, som her skal fortælles om; men Beretningen om hendes Hellegjerning gik fra Mund til Mund for 250 Aar siden paa Cromwells Tid. Hun var endnu ung, men tidlig ældet af Sorg. Hun kastede sig for den midte Cromwells Hænder og bad om sin Mand's Liv. "Al, Herre! skal han dø imorgen? De kan vise Naade, om De vil! Visjellig har jeg intet at give Dem til Tak derfor; men Herren vil se paa Deres Gjerning med Velbehag. Hans Velgjørelse vil komme over Deres Hoved, naar De selv bliver færdig i Hvidt!"

"Fortællende Ord!" roode den voldsomme Mand. "Spare ham! Med Væben i Haand er din Mand fangen. Imorgen ved Aftensangens Tid skal han dø. Naar Klaffen loder, skal din Egteskille se Døden! Men du kan komme og se ham dø, den Naade vil jeg vise dig!" Langsomt rejste Kvinden sig. Stille, grædende gik hun boet, mens Cromwells haarde Hjerter blev bevæget af Medlidenshed. Han angrede sit "Nei". Men Hetsfærdigheden maatte tilfredsstilles. Oprøret maatte straffes.

Den frugtede Time kom. Bestuuet af Tusindtallet snigede en Skikkelse sig ned ad Gaden. Hun forsvinder i den gamle Kirke. Uden Stid gaar hun op igennem de fivede Taartrapper; der stod hun med brændende Sine hestede paa Klokkestregnen. Nu bevæger den sig. Tiden var omme, Klaffen skulde ringe; men den gav ingen Lyd; thi Kvindens Haand modtog ethvert af dens Slag. Klokkens tunge Kæbel ddelagde Haanden og sårerter de fine Nerver, saa Blodet flød ned paa Gulvet, paa Stæberne og bevandede jule Klaffen. Men hun oglede det ikke; hendes Hjerter stred af Spænding og Glæde over, at intet tog Klaffen.

Den gamle, døde Klanger nedvandede blev ved at trække i Tængen — vilde han da aldrig slutte? Angstveiden drøppede fra hendes Pande og blandede sig med Blodet af hendes sårerterede Hænder. "Veg som en Dødding ved spur sig i Læverne af

Smerter. Da endelig Klokketængen slyngede at bevæges, holdt hun fremdeles Klaffen for at ikke et senere tilkaldigt Slag skulde høres.

Hendes Værk var fuldbendt. Halvt afsmægtig lænede hun sig mod Muren, derpaa trak hun Været dybt og gik ned ad Taartrappen. Saa snart hendes Fødder kunde bære hende, lode hun til Cromwells Telt. Her fik hun høre, at han fordrømt udbredt: "Hvorfor ringet ikke Hjentklokken? Dagen gaar hen, og med den den løstalle Tid."

Der trængte sig da gennem Soldatervagten foran Teltet en bleg Kvinde med blodige Hænder. "Se disse Hænder!" roode hun foran denne frugtelige Skikkelse, "uden mig vilde han nu været død! Disse Hænder har optaget hvert eneste Kløkkeslag, saa De ikke kunde høre nogen Lyd. Menner De, at jeg vilde forlade min Egteskille i Hvidt? Nei, aldrig! Jeg vil dø for ham, om han kan reddes. Jeg beder ikke om Medlidenshed for mine tunge Hænder's Skyld, men om Medlidenshed for ham, der skal dø, om Medlidenshed, for at Guds Velgjørelse kan komme over Dem! Endnu en Gang sank hun ned for Cromwell. Da lagde han sin Haand paa hendes Hoved og sagde: "Staa op, min Datter, og gaa selv til din Egteskille og forkynd ham den Naade, som du med dine sårerterede Hænder har forskaffet ham! Gud velgjørelse dig!"

Blinder ikke denne Fortælling dig om en, hvis Hænder blev sårerterede og saa for dig, for at du skulde gaa fejl? Kjender du de gennemstungne Hænder? Jeg mener Jesu Hænder. Har du læst dit Fjæledobrev i disse Hænder? De strækket ud efter dig for at rejse dig op fra Syndens Grav og føre dig paa Fredens Vel. Modstaa ikke den sterke Juletræhaand! Han vil saa gjerne sige dig til Trøst, Liv og Glæde: "Se, jeg har tegnet dig i begge mine Hænder!" Thi han elsker dig! — "Kirken" i H.

Djævelbesættelser

Indes af mange at have fundet Sted kun i gamle Dage. Ja Spotterne mener endog, at de ikke fandtes da heller, kun at man da troede det.

Den 21de Oktober 1804 i Boston leverede den franske lærde Dr. Pierre Janet, som paa Grund af sin Verdensberømtethed i denne Specialitet var anmodet om at tale i Amerika for Videnskabsmand, et Foredrag over Le-

mact: "De psykologiske Problemer", hvori han berettede et mærkeligt Tilfælde af Djævelbesættelse, som han havde behandlet. Der var andre Tilfælde, ligesom andre Læger har haft lignende, og en hel Del af de saakaldte sindsyge og saadanne besatte; men dette var mere end almindelig tydeligt Tilfælde af Djævelbesættelse.

Dr. Janet fortalte:

Patienten levede i en liden fransk By stille og fredelig med sin Familie. Paa en Høise begik han en stor Synd, og fra den Stund af var han ikke til at hende igjen. Saa afsøgte han sin Hustru og sine Børns Hjertegn ved Hjertekomsten. I den Tanke, at han var syg, sendte Hustruen Bud efter Lægen, som behandlede ham for "diabetes"; men det hjalp ikke. Den næste Læge behandlede ham for "Hjertefejlthed"; men det blev lige galt. Saa hagedes den onde Tilstand. Han kaldte sin Familie til sit Værelse, sagde Javel og saa som død i 48 Timer, medens Familien hvert Minut ventede, at han skulde trække sit sidste Andedåd. Men saa begyndte han at hyle, med en uliggyet, fremmed, djævelsk Latter og tale en hel Del sammenhengende Ord. Man forstod kun, at han paastod, at Rummet var fyldt med Svovellugt, og at Djævelne viste ham grusomt, som om man slog Spiger i hans Krop, medens de spottede Gud. Nu paastod han selv, at han var besat af en Djævel, og da han havde hørt, at besatte Mennesker ikke kan drukne, vilde han prøve, og kastede sig i Vandet. Da han nu flød, sølle han sig overbevist, endelig brogttes han til Dr. Janet for at saa den onde Mand drevet ud, og jeg har, lagde denne, aldrig feet et mere fuldkomment Eksempel paa en middelalderst Djævelbesættelse. Han havde to Stemmer, en var Djævelens, en hans egen. Den ene var dyb og grov, den anden mild og forsonlig, den ene spottende, den anden klagede. Jeg kunde ikke hypnotisere ham; han svarede: "Jeg vil ikke", og da jeg spurgte: "Hvorfor?" svarede han: "Fordi jeg er helligere end du". Jeg spurgte: "Hvem er du?" og han svarede: "Johannes du ikke, at jeg er Djævelen?" Endelig fik jeg ham til at lyde mig i at løste Kernen, og fra den Stund af kunde jeg saa ham i Tale. Han mente, at han ikke kunde saa Fred, før han fik Tilgivelse af sin Hustru for den Synd, han havde begaa-

et, og da Hustruen hentes og til gav ham, seledes har af Besjættelsen og blev aldeles sig selv igjen.

Verden kjæmper forjævet med Kristus.

(Men Prædiken af Dr. Walther fra 1846 i „Licht des Lebens“.)

Saa snart Kristus, den korsfæstede, blev forkyndt i Verden, traadte de største vildt op imod ham, holdt begejstrede Taler for at gjendrive Evangeliet, frev hele Vædder imod det, og søgte at gjæde den kristelige Lære latterlig og foragtelig som uforanstaltet Overtro. Men hvorledes gik det? De store Filosofer har opstillet det ene System efter det andet; disse blev da sædvanlig højt holdt og præstet som et stort nyt Lys; men snart blev de fortrængte af et andet, derpaa udlevede som Daarskab og endelig glemte. Men Evangeliet er . . . som Sandhedens Sol altid stiger høiere og paa Himmelens for at udsende over Folkene i alle Soner Strålerne af sit himmelste Lys. Som Lygtemænd er alle Filosofer med sin Viddoms Taager efterhvert forsvundne; men Kristus lyser fremdeles rolig efter sin forjættelse indtil Verdens Ende. Tusender og aller Tusender af Vædder, der blev roste som af Viddoms Guldgryder og som sin Tids guddommelige Orakler, er forlængst dømt og døde; men den af Verden foragtede Vædder er i Millioner Eksemplarer udbredt over den hele Jord som ingen anden Bog i Verden, og mere end 500 Millioner Sjæle drifter endnu deraf som af Lysets, Livets og Salighedens Milde. De store Hæjtere, som opstod i Kristenheden og ofte syntes at skulle bibringe det rene Evangeliums Udgang, har kun vakt Kristenheden op af Søvn for des hurtigere at granske i Kristnen, for at følge des klarere del af erkjende Sandheden og holde des fastere paa den rene evangeliske Læres Renhed. Allerede St. Paulus udraaber derfor triumferende: „Hvor er en Vædder, hvor en Stridsmand, hvor en Skarpsind i denne Verden? Hos ikke Gud gjort denne Verdens Viddom til Daarskab? Thi eftersom Verden ikke ved sin Viddom kender Gud i Guds Viddom, behagende det Gud ved denne Prædikens Daarskab at gjæde dem salige som tror“ (1 Kor. 20, 21).

Men saa meget som denne Verdens vildt har udrettet mod Kristus med

sin Klogskab og List, saa meget har ogsaa Jordens mægtige og store udrettet med sin Magt og Grusomhed. De kristnes Blod, som blev udgydt under Forfølgelserne, var en Sæd, hvorefter der kun voksende des flere nye kristne frem; dræbte man et kristi Vidne, saa vakte det med sine heltemodige Døds for Sandheden ofte hundrede og tusende andre til at antage den med Martyrblod beseglede Sandhed og nu ogsaa at opstade som Vidner for den. Forjævet begyndte Tyrannerne sin Forfølgelsesstrøg mod den korsfæstede. De et Stund, og deres Grusomhed er enten Skændsel eller evig Forglemmelse; men Kristus beviser ved den almægtige Beskyttelse, hvormed han verner om sit Evangelium, at han endnu lever og regjeret. Kristneforfølgelsesens store og mægtige Hjerter er faldne, deres Troner styrtede sammen, deres Støber, Borg og Palæer jævned med Jorden, Natjungle holder til i deres ensonne Ruiner; men Kristi Næse og Trone, hans Substans, hans helige Borg, hans Kirke har endnu fast; Skidderne i denne guddommelige Bøgn er endnu ikke smuldrede, dens Vinre endnu ikke sprukne, dens Grund endnu ikke røkket, dens Himmels endnu ikke slukkede, dens Brønd endnu ikke tør, dens Fortaad af Livets Brød endnu ikke udtømt. Allerede harer de mest kultiverede Folk paa Jorden Kristi Navn, og endnu bestandig gaar flere af alle Nationer ved Daaben som gennem den hellige Gudstads aabne Port jublende ind i denne. Ligesom den Jyd, der opkommer i et enkelt Hus, naar Stormvinden kommer, ikke sluktes, men gribes den hele By, og ligesom en stor Strøm, naar man vil staae dens Væd ved en Dam, ikke staaer stille, men oversvømmes det hele Land, saaledes har Forfølgelsesens Stormvind altid kun udbredt Evangeliet's himmelste Jyd videre, og menneskelig Magts Dæmning havt den Virkning, at „Jorden er fuld af Herrens Rundskab som Vandet, der dækker Havets Grund“ (Sl. 11, 9).

Kristus eller 1000 Dollars?

En Indremissionær talte med en Mand om hans Sjæl og bad ham at komme til Jesus. Men denne sagde: „Nei, idag vil jeg ikke modtage Kristus, jeg vil først gaa hjem og nøje overveie det.“ Den anden svarede:

„Ja, gaa bare hjem og overveie det! Hvordan tør du omgaaes med Kristus saa leshedigt? Naar jeg nu havde tilbudt dig 1000 Dollars, vilde du da ogsaa først gaa hjem for nøje at overveie det?“

„Nei, nei,“ sagde han, „den vilde jeg straks tage.“

Tænk bare, denne Mand vilde heller tage imod 1000 Dollars end Kristus! Haa Guds Ord med Alvor for komme til alle, som saaledes bebrøder sig og vanderer ham!

Pacific Districts Præster.

Kaberg, O. D., Portland, Wash. Borge, O.

1016 Gladstone St., Bellingham, Wa. Drevil, G. J., Chinook, Wash.

Wittan, J., vor 175, Rockford, Wash. Borup, A.

Cor. W og Pratt Sts., Eureka, Cal. Hjerte, H. O., 19, og Donovan Sts., Bellingham, Wash.

Blicher P., Bothell, Wash. Christensen, H. H., 125 State St., Ballard, Wash.

Garsten, P. H. W., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel.: Main 5323, S. Tacoma, Wash.

Eger, Olof, 933 E. 27. St., Los Angeles, Cal. Jøse, L. E., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal. Hagoes, O., 425 E. 10. St., Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Quatvedt, S. B., 927-34. St., Oakland, Cal. Garstad, B., Tel.: State 64, Portland, Wash.

Hellekson, O. G., Genesee, Idaho. Holden, C. W., W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heindahl, O. G., Broadway, Everett. Ingebritson, H. Bir, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal. Larson, W. H., Livermore, Cal.

Neise, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore. Høgaard, G. H., So. 172 Division Ave., Spokane.

Ordal, O. J., 1016 Gladstone St., Tel.: Red 711, Bellingham, Wash. Pederesen, H., 1009 Milpas St., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St., Tel.: Main 8542, Tacoma, Wash. Stub, H. H., Tel.: Main 4438, 1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Skattebøl, O. Jern Hø, Wash.

Edrenson, H. W., vor 4, Newman, Cal. Stenrud, G. W., 2222 How. St., San Francisco, Cal. Hjermagel, H. W., Stanwood, Wash. White, H. O., Silverton, Ore. Xavier, H. P., Portland, Wash.

Kirkebønede.

Om Gud vil møder Puget Sound Kreds af Den norske Synode i Edrenson, Post. Hjertes Kald, 22-24 Jan. 1907 kl. 10.30 Formiddag.

Program.

1. Husandagt. Hef. O. Borge, Supl. O. J. Ordal.

2. Forhøveln mellem en kristelig Stebdomenighed og menneskelige Foræninger. Hef. P. Blicher, Supl. H. H. Stub.

3. Drukkeflokkefynden. Hef. P. Sæther, Supl. L. E. Jøse og O. G. Heindahl.

4. Alverens Sakramente. Hef. H. Ingebritson, Supl. H. W. Hjermagel. Kaldningsprædiken: Ove J. H. Preus. Skriftetale: H. P. Xavier.

Stort Udvalg af

Norske Bibler, Skolebøger og Skjønneratur Daabs og Dielses Attester, m. m.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue

Tacoma — — Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York

Wærneste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandere og andre Reisende.

Posten E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bl. ved Raad og Daab.

Helt nye træster fra Berlin, ligesom ved Belt Line Street nær 119 11 Bane

Se paa den lyse røde LæP.

Pacific Districts Prester og Menigheder.

G. J. Breiviks Kald, Wash.

Chinook cv. luth. Menighed: Suddsjeneste hver Søndag, undtagen den sidste i Maanedens; Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole hver Søndag Form. Kl. 10. Konfirmandundervisning hver Lørdag Form. Kl. 9.30, undtagen Lørdag før sidste Søndag i Maanedens. Sidste Søndag i Maanedens Suddsjeneste paa anden Stedet efter Tillysning.

Olaf Egens Kald, Cal.

Los Angeles: Suddsjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tag Vernon eller Griffith Ave. Cor.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, Kl. 7.30 Eft.
2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.
3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm.
4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Camano, Kl. 3 Efterm.
5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 For. Søndagskole hver Søndag i Stanwood Kl. 10 Form. og i Florence Kl. 2 Efterm. Lørdagskole paa Camano hver Lørdag Kl. 2 Efterm. Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Suddsjeneste. Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lørdag Kl. 9 Form. Aftenskole Børnene 5 Dage hver Uge i 8 Maanedet fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Fribage. Martin Hokenstad, Læer.

Theo. V. Kistes Kald, Ore.

Historia første norske cv. luth. Kirke af den norske Synode, Hjernet af 29de og Grand Ave: Suddsjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 7.30. Søndagskole hver Søndag Formiddag Kl. 9.30. Konfirmanderne møder hver Lørdag Formiddag Kl. 10. Dulacy: Suddsjeneste den sidste Søndag i Maanedens Kl. 11 Form. Oak Point og Alpha, Washington: Suddsjeneste efter Tillysning.

C. C. Hellefoss Kald, Idaho.

Der Frelseres Menighed, Genesee: Suddsjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Formiddag.

Søndagskole ligedan Kl. 10 Form. The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Suddsjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 3 Efterm. Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Kewiston: Suddsjeneste 1 Gang i Maanedens. Søndagskole før Suddsjenesten. Immanuel's Menighed ved Raminah og Rosalia: Suddsjeneste efter Tillysning. Lørdagskole hver Gang, der er Suddsjeneste. Kennewick Menighed, Kennewick, Wash.: Suddsjeneste efter Tillysning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Suddsjeneste efter Tillysning.

B. A. Parsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske cv. luth. Menighed af Scandia. Suddsjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag Kl. 2 i Scandia Hall, 4 Mill St for Suisun. Søndagskole Kl. 1.

Livermore: Suddsjeneste hver 1ste og 3die Søndag i Maanedens Kl. 2 i Presbyterians Kirken.

Pleasanton: Suddsjeneste hver 1ste og 3die Søndag Formiddag Kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagskole Kl. 10.

Sacramento: Suddsjeneste hver 2den og 4de Søndag Aften i Pythian Lodge, Cor. 9de og I Sts.

Pajo Nobles: Suddsjeneste efter Tillysning. i den svenske Methodist Kirke.

San Luis Obispo: Suddsjeneste efter Tillysning.

H. B. Eriksen's Kald, Cal.

Newman: Suddsjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 2 i Presbyterians Kirken. Søndagskole Kl. 1.

Los Pano: Suddsjeneste den 2den Søndag i hver Maaned Kl. 2. Søndagskole Kl. 1.

Stockton: Suddsjeneste den 4de Søndag i hver Maaned Kl. 2.

D. Hagesø's Kald, Ore.

Portland: Suddsjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Vor Frelseres Sand.-evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjernet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Kello: Suddsjeneste efter Tillysning.

E. V. Gustvedts Kald, Oastland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts. Suddsjeneste hver Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagskole Kl. 10. Masonic Hall, Fruitvale: Suddsjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 3.30 Efter-

middag. Søndagskole hver Søndag Kl. 2.30 Eftermiddag. Hayward & Musfeldt: Suddsjeneste hver tredje Søndag i hver Maaned Kl. 3 Efterm. og Kl. 8 Aften.

H. C. Whites Kald, Silverton.

Silverton Sand. cv. luth. Menighed: Suddsjeneste paa norsk de 3 første Søndage i Maanedens Kl. 11 Form. Suddsjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maanedens Kl. 7.30. Ungdomsforeningen møder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Barlow cv. luth. Menighed: Suddsjeneste den sidste Søndag i hver Maaned; Form. Kl. 10.30 paa norsk og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Suddsjeneste den anden Søndag Aften i hver Maaned Kl. 7.30 paa norsk.

Sodaville cv. luth. Menighed: Suddsjeneste efter Tillysning.

A. Pedersen's Kald, Cal.

Santa Barbara: Suddsjeneste hver Søndag Eftermiddag Kl. 3 i Kirken paa Hjernet af Mission & First St. Tag Oak Park Cor. Lørdagskole hver Lørdag Eftermiddag Kl. 2.

Pajo Nobles: Suddsjeneste efter Tillysning.

G. M. Stenaruds Kald, Cal.

The Tetsiry English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 A. M.; Sunday School at 10 A. M.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 P. M.

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjernet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union cor. Suddsjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9.45.

H. M. Etna, Pastor, 1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjernet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Suddsjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9.30 Form.

Ove J. S. Frens, Pastor, 1701 So. J. St. Tel.: blad 8542

Office Phone Red 736
Residence Phone Red 8081
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
1535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA - WASH

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Fremtidige Gæster. Med Dagsrejsen. Møderne i alle Grænser. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
First class accommodations
Reasonable Rates
Transients a Specialty

Hann's Studio
Artistic :: Photographs
J. B. HANN,
200 1st West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.
Alle Skandinaviske Mediciner erholdes.
Henry Engberg
Gradueret fra Kjöbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co
205 Holly St., (Clover Blok).
Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.
Jvælerere og Optikere.
Ene undersjægt af udsøgnede Optikere til. — Handler med Diamanter, Uhr, Gulds og Sølvvarer. Hver repareres.
113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 189
Residence - - Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om J tænker paa at reise til Gamle Landet,
Saa kom ihu
Lunn Steamship Agency
—saar til eders Tjeneste—
Skriv til os efter Oplysninger. Vi repræsenterer de bedste Linjer.....
1314 Dock St. . Bellingham
Phone: Main 221.
Real Estate, Rentals,
Employment Agency....

Den Skandinaviske Boghandel

2008 Hewitt Ave., Everett, Wash.

Stort Udvalg af Skandinaviske Bøger, Klokkekuffeter, Skrivemateriale, Vidler, Salmebøger og isærberigt alt, som tilhører en godt assorteret Boghandel.

Bestillinger pr. Post besværes prompt.

Parlandnyheder.

— Vinterterminen ved Akademiet afsluttes den 2den Januar. Paa nogle saa Undtagelser nær, er alle Elever fra forrige Termin her igjen. Desuden er der komne en hel Del nye.

— „H. S. Investment Company“ Neal Estate har kjøbt til 402 Barnes Blvd., Pacific Ave., Tacoma, Wash.

— Mr. E. Oystad er nylig kommen tilbage fra sin Homehead i Alberta. Han er vel fornøjet med Forholdene der nord og agter at flytte dertil med sin Familie til Vaaren.

Z a f!

Undertegnede Medlemmer af Parland Menighed frembærer herved vor hjertelige Tak til Menigheden med dens Sjælsfæger, Kvindeforening, Ungdom og alle, som paa forskjellige Maader troelig har hjaaet os til med Hjælp, Trøst og Opmuntring under vor hjerte Moders Sygdom og Jordbærd. Vi takker Gud, fordi hun sit en salig Død, men ogsaa eder, fordi I ved Blomster og anden Bekjæmpelse og Tjeneste gav hende en saa herdelig og vakker Begravelse.

Gænnen beklunde eder med sin Naade og Betsignelse.

Kærligt

J. H. Stensrud og Familie,
A. H. Stensrud og Familie.

Til Vennehjemet i Parland.

Ved Past. Blakkas fra Adolf Daniels, Walter Daniels, J. J. Torgerjon, S. H. Bruland, Thom Jolden, hver 1., Mr. J. Stensrud 1.50, en Ven af Vennehjemet 1.50.

Ved Past. Tjernagel fra H. H. S. Trefaldigheds Mgh., Stanwood, 42.80.

Kamano Menighed 15.85.

Ved Kasserer M. Borge fra Past. A. C. Rosen 84, Past. Rogstad 2.15, Past. Andalsrud Past. Virelo hver

5, Past. Salfeth 12.50, Past. H. Vde 5.50, Past. Torgerjon, Past. C. Hoei hver 1, Past. H. Andersen 1.55, Past. Deloen 11.52, Past. Halldan Nielsen 2, Past. H. E. Gustebø 5.52, en ubekendt i Wisconsin 25, Mrs. Burg 2 Salmebøger, Ole Erickson 4 Dags Arbejde, Henry Vanding 4 Dags Arbejde.

Fra Barlow Kvindeforening 5, Ved H. O. White, Kasse fra Børnene ved Juletræfest 5.10, Mrs. H. C. Johnson 5.

Ved J. Blakkas, fra Mrs. C. M. Hud 1, Markus Daniels, Arthur Daniels hver 50c.

Fra Kockfords Menigheds Værnehjemkasse 75c.

Ved Past. Niese, fra Mrs. Andrew Anderson 2.

Ved Magna Hud, fra Foreningen Værnevenden 25.

Ved H. M. Tjernagel fra Mrs. Christine Stensrud 50c., Mrs. H. Christensen 5, Anna & Thora Johnson, Parland, 2, Jagebrigt Larsen 3, Mrs. Dr. Cucchi, Tacoma, 5, Past. D. J. H. Prens 1.

Ved Past. Brelwit, Kasse ved Juletræfesten i Chinook, Wash. 5.55.

Fra Seattle — „Værnevenden“ — 50 Stumper med Julegodt til Børnene.

Vibanon, Oregon — fra Mrs. Vold og Mrs. Hawkins en Kvind.

Osalla, Wash: E. Jagerholm 4 Kvart Sylteid, H. P. Skov 2 Kvart Sylteid, Mrs. Carl Carlsson 2 Kvart Sylteid, Mrs. Lindgren 2 Kvart Sylteid, 2 Jaffer, 1 Vest og 1 Værnehjemkasse.

Here.

Gud velsigne Haven og Givnet.
Mrs. T. Karjen.

Korporationsindte

holdes, om Gud vil, i Parland Værnehjem den 8de Januar 1907 kl. 1 Eftermiddag. Vi haaber, at saa mange som muligt, af baade Tamer og Datter, vil møde op.

Chr. Koannes

Sekretær.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Winter term begins Jan. 2nd, 1907.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal
Parland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers.

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det sidste Lager Budgetraad i Vellingham. Deres Raad er god hos os, saa De kan aflyse Deres hjem ved at gjøre maanedlige eller maanedlige Afbetalinger. — Hvis De foretrækker at give Dem vore Priser naar De skal aflyse Deres hjem.